

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΗ

Θέατρο ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Παραλογές

Μια εξαιρετική, πρωτότυπη παράσταση, με έντονα παραδοσιακά στοιχεία ανέβηκε στη θεατρική σκηνή του θεάτρου ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ (Βουλιαγμένης 268), σε σκηνοθεσία, δραματουργική επεξεργασία και μινιμουσική διεύθυνση Νίκου Γράφα.

Η λέξη «παραλογή» είναι απλουστευμένη μορφή της αρχαίας λέξης «παρακαταλογή», που σημαίνει μελοδραματική απαγγελία μερών τραγωδίας. Η προσπάθεια που γίνεται σ' αυτή την παράσταση είναι να τονιστεί ο διαχρονικός χαρακτήρας των δημοτι-

Γράφει η
Ευγενία Γ. Κουτσουλιέρη

κών τραγουδιών και η σχέση τους με το θέατρο, τη μουσική και το χορό. Αριστουργήματα της δημοτικής μας ποίησης, όπως «το τραγούδι του Νεκρού Αδελφού», «η δρακοντοκρατία αγίου Γεωργίου», τραγούδια του γάμου και της ζωής, κάλαντα και μοιρολόγια, όλα δειμένα μ' έναν μοναδικό τρόπο, καθηλώνουν τον θεατή, προσφέροντάς του διδασχική και ψυχαγωγία, σε μια παράσταση όπου κυριαρχεί το τραγούδι και ο χορός.

Η λιτή ορχήστρα από «παραδοσιακά» όργανα στην οποία συμμετέχουν οι μουσικοί Ν. Γράφας και Ρ. Στοππ, δημιουργεί κατόνυξη, προαναγγέλλοντας και συνοδεύοντας τα δράματα. Ολόκληρος ο biasος σ' όλη την πα-

ράσταση επί σκηνής, δίνει τον καλύτερο εαυτό του, ο καθένας ξεχωριστά και όλοι μαζί σε μια δύσκολη παράσταση εναλλαγής χαρακτήρων και συναισθημάτων. Το έργο πατάει σε δύο άξονες. Την ποίηση και το τραγούδι. Η Αιμιλία Υψηλάντη στο ρόλο της μάνας «διευθύνει» με δραματουργική άνεση το ποιητικό μέρος. Εξαιρετικοί οι νέοι ταλαντούχοι ηθοποιοί Παν. Βλαντή, Κων/να Παπαναστασίου, Γιώτα Φωτοπούλου, Πέτρος Πετράκης και Βασίλης Ρίσβας, στους άλλους ρόλους, που κινούνται γύρω από τη μάνα με τις εμπνευσμένες χορογραφίες της Ντόρας Τσάτσου.

Το τραγουδιστικό μέρος της παράστασης, κρατούν με δύναμη και αυθεντικότητα ο Νίκος Γράφας και μια εξέχουσα μορφή του δημοτικού μας τραγουδιού, που κατ' επανάληψη και δικαίως έχει ονομαστεί η πρέσβειρα του δημοτικού μας τραγουδιού ανά την υφήλιο. Η Γιώτα Βέη, η οποία με μοναδικό τρόπο, ερμηνεύει αυτά τα διαμάντια της δημοτικής μας ποίησης, με μια ερμηνεία που δεν αποτελεί το φυσικό συμπλήρωμα του έργου αλλά την ίδια την ουσία του.

Πιστεύω ότι η παράσταση αυτή, θα ήταν σκόπιμο να «αιθετηθεί» από το Υπουργείο Παιδείας για να την δουν όλοι οι μαθητές και οι σπουδαστές μας.